

Bencsik András: Nagy a baj!

2025 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Ki az er?sebb, Amerika vagy az Európai Unió?”

Nagy a baj. Pánikolnak az Európai Unió vezet?i, mert rémiszt? közelségbe került a béke és a gazdasági föllendülés. Azon ijedtükben, hogy Vlagyimir Putyin és Donald Trump a közel háromórás alaszkai megbeszélésen

megegyezhettek a tartós béke feltételeiben, most csapot-papot hagyva rohantak a rettenetesen beijedt kis Zelenszkij után Washingtonba, hogy kórusban kérleljék a f?nököt, az isten szerelmére, nehogy abbahagyja a háborút. Még rengeteg bomba vár felhasználásra, még nem haltak meg elegen, meg különben is, már majdnem kész a csodafegyver (Wunderwaffe), és azzal aztán, ha bevetik, jaj lesz Oroszországnak.

Csak a történeti h?ség kedvéért: kiment a jelentéktelen Ursula von der Leyen, vele tartott Friedrich Merz német kancellár, aki még nála is jelentéktelenebb, csatlakozott hozzájuk Alexander Stubb finn elnök, akir?l eddig nem sokat tudtunk, vele tartott Emmanuel Macron francia elnök, mert csekély hátralév? idejében már semmir?l sem akar lemaradni, hátha mégis bekerül a történelembe, ?t követte Mark Rutte bukott holland miniszterelnök, akib?l NATO-f?titkár lett, ami, legyünk ?szinték, a NATO tényleges er?viszonyait és Rutte életútját ismerve egy rossz vicc, és velük ment az olasz miniszterelnök, Georgia Meloni is, aki mintha ezzel a részvétellel akarta volna a világgal tudatni, hogy igenis van olyan, hogy az asszony ingatag. Szóval ez volt a csapat.

A f?nök az el?re bejelentett forgatókönyv szerint el?ször az ? kis ukrán kedvencével óhajtott négyszemközt beszélni: kedvesen, de mégis határozottan az értésére adni, hogy ?k ketten, mármint az orosz és az amerikai államf? milyen feltételekben állapodtak meg. Valószín?leg azt is értésére adta, hogy ez most itt nem egy vitakör, ahol ki-ki elmondhatja a maga véleményét, aztán a végén szavazással eld?l, hogy kinek lesz igaza, hanem egy tájékoztatás, miszerint ez van, ezt kell mostantól szeretni.

Mindeközben a siratókórus odakint várakozott. Aztán miután a kis Zelenszkijt fellocsolták és pofikáját megpaskolták szelíden, hogy ne legyen annyira sápadt, a kórus is bejöhetett. Nem tudjuk, ki mit mondott, hogyan és miképpen igyekeztek Donald Trump lelkére hatni azon politikusok, akik nem is olyan régen még, az amerikai elnökválasztási kampány idején a pokolba kívánták ?t és teljes odaadással drukkoltak ellenfelének, mint ahogy azt sem tudjuk (de azért gondoljuk), hogy az amerikai elnök emlékezete meg?rizte-e ezeket a dolgokat, egyszóval ?szintén sajnáljuk, hogy nem lehettünk ott egy kis ártatlan lepke képében az ovális irodában, mert azért az nem lehetett akármilyen m?sor.

Jaj, el ne felejtsem, id?közben Keir Starmer brit miniszterelnök is bejelentette, hogy megy Washingtonba, mert nem szeretne a buliból kimaradni ? sem, pedig ?k ugye kiléptek az EU-ból. És ki tudja, lapzárta után még hány öntudatos európai államf? kerekedett útra, de túl nagy reményeik nemigen lehetnek, mert Donald Trump világossá tette: „Zelenszkij elnök azonnal véget vethet a háborúnak, ha akarja, vagy folytathatja a harcot. Emlékezzünk, hogyan kezd?dött: Obama visszaadta a Krímet (12 éve, egyetlen lövés nélkül!), és UKRAJNA NEM CSATLAKOZIK A NATO-HOZ. Vannak dolgok, amik sosem változnak.”

A történelmi kérdés, amire néhány nap múlva választ kapunk, így szól: kinek a kezében van a döntés joga? Ki az er?sebb, Amerika vagy az Európai Unió? Bármi lesz is a válasz, valakinek fájni fog. És a világ megváltozik.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Ajánló